

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 29

22. července 2018

Cena: 8 Kč

Církev se chystá na kulaté výročí

Církev československá husitská se připravuje na významné výročí. V pátek 6. července to v pražské Betlémské kapli během bohoslužby k uctění památky M. J. Husa zmínil patriarcha Tomáš Butta. V roce 2020 totiž uplyne sto let od založení církve. „Jako motto jsme zvolili slova: „100 let služby Bohu. 100 let pomoci člověku,“ uvedl patriarcha. Pamětní medaili Mistra Jana Husa si z Betlémské kaple odnesl brigádní generál v.v. Václav Kuchynka. Toto ocenění mu CČSH udělila letos, tedy v roce stého výročí vzniku Československé republiky, jak připomněl Tomáš Butta. Patriarcha dodal: „Pan generál se podílel na osvobození Československa v letech 1944 a 1945.“ Medaili předal pražský biskup David Tonzar, který také pronesl kázání. Tradiční bohoslužbu s patriarchou církve vedli královéhradecký biskup Pavel Pechanec a farářka Františka Klásková. Komorní sdružení pro duchovní hudbu Ostrava vystoupilo se sbormistryní Pavlou Dědičovou, na varhany hrál Zdeněk Kovalčík. Bohoslužby se také zúčastnili zástupci jiných církví a další významní hosté. Během sbírky na Domeček, Středisko pro volný čas a integraci Diakonie a misie CČSH, se vybralo 15675 korun a 45 eur. (Fotografie si prohlédnete na webu www.csh.cz)

Kázání v Betlémské kapli

Moji milí, sestry a bratři, opět po roce se setkáváme v Betlémské kapli. Co nás sem každý rok přivádí, co prožíváme, co vyjadřujeme tím, že jsme tady? Co si odsud má jeden každý z nás odnést? Jistě ne jen to, že se viděl se svými blízkými, ani jen to, že si připomněl život a dílo Mistra Jana Husa. Jde ještě o něco hlubšího. Co bylo cílem kázání a služby Jana Husa? On se ve svých kázáních na tomto místě, na této půdě jemu tak milého Betléma, snažil předat lidem Krista, snažil se jim předat to, co poznal, co měl ve svém srdci, zprostředkovat pravou víru. A dnes s odstupem více než 600 let musíme konstatovat, že se mu to dařilo. Svými

kázáními zasáhl širokou vrstvu společnosti tak, jako ji před ním zasáhli mnozí svědkové Páně ze všech časů a míst. Včera jsme tradičně na zcela zaplněném nádvoří hradu Krakovec při bohoslužbách vzpomínali na život a dílo Konstantina a Metoděje. Jak oni dokázali oslovit křesťanskou zvěstí prakticky celou tehdejší společnost. Co si tedy máme my, lidé 21. století, odnést z každé bohoslužby? Připomínku života a díla Ježíše z Nazareta. To jak žil, proč tady byl, proč přišel na tuto zem, aby dal lidem možnost pochopit smysl života, pochopit vztah Boha a člověka, vztah jednoho člověka k druhému.

Položme si v tuto chvíli otázku: Daří se nám to? Jak se chováme k lidem kolem nás? Skládáme úcty a vystavujeme vysvědčení jim, nebo „biblicky“ nejprve sami sobě? U nás v Čechách se hodně často vystavují různá vysvědčení druhým, často také říkáme: „Ten to dělá takhle (nedobře) a tamten to dělá ještě hůře, to není dobré jednání.“ Nejprve se však máme dívat na sebe a ono vysvědčení vystavovat sami sobě.

Mistr Jan Hus se učil od svých předků, neodsunul a nevmazal je ze svého života, ale učil se od církevních otců, od všech lidí, kteří měli před ním nějaký vztah s Kristem, kteří věděli, že Bůh je. Jak se učíme my od svých předků? Někdy dobře a někdy
Dokončení na str. 2

20 let vězeňské duchovenské služby aneb Velehrad 2018

Ve dnech 3. - 4. 7. na Velehradě probíhaly přípravy na cyrilometodějskou pouť. V prostorách poutního domu Stojanov se uskutečnila konference u příležitosti 20. výročí vězeňské kaplanské služby. Za naší církve se jí zúčastnili bratr farář David Smetana, kaplan ve věznici Odolov a bratr farář Aleš Tomčík, kaplan ve věznici Valdice. Na konferenci zaznělo několik přednášek, které připomněly historii této kategoriální duchovenské služby. Aleš Kyr, historik Vězeňské služby ČR, přednášel o působení duchovních ve věznicích v letech 1918 - 1989. Bylo zajímavé slyšet, že kromě tradičních katolických a evangelických kaplanů, působili ve vězeních za první republiky také nejméně tři kaplani z naší, tehdy mladé, církve. Poslední oficiální duchovní služba ve vězení před r. 1989 byla návštěva Milady Horákové těsně před její popravou.

Poté zazněl příspěvek nestora české vězeňské péče Bohdana Pivoňky (ČCE), který hovořil o porevolučním vzniku a vývoji vězeňské duchovenské péče, u jejíhož vzniku stál. Během let se mu mravenčí práci podařilo prolomit ledu v postkomunistickém vězeňském prostředí a vytvořit ekumenické společenství kaplanů, které se stalo plně integrovanou součástí systému vězeňství.

Druhý den bylo možno slyšet příspěvky hlavního kaplana Pavla Kočnara a náměstka generálního ředitele Vězeňské služby ČR, brigádního generála Michailidise, kteří se zamýšleli nad postavením a hledáním člověka v systému vězeňství.

Konferenci navštívili a pozdravili mimořádní hosté, např. generální sekretář ERC Petr Jan Vinš, hlavní kaplan Armády ČR plukovník Jaroslav Knichal, předsedkyně Asociace nemocničních kaplanů Anna Šourková a předseda katolických nemocničních kaplanů Michal Hrnčiarik. Konference byla uzavřena vernisáží výstavy fotografií světoznámého fotografa Jindřicha Štreita, zachycující kaplanskou službu v českých věznicích.

I do novodobé historie vězeňské duchovenské péče se zapsala naše církev prostřednictvím duchovních, kteří do tohoto psychicky velmi náročného prostředí pravidelně dochází a slouží zde, ať jako dobrovolníci či jako kaplani. Za mnohé je nutné zmínit jméno Aleše Jalušky, který působil jako kaplan ve věznici Valdice více než dvacet let. V současnosti jsou mezi našimi duchovními tři kaplani a několik dobrovolníků, docházejících do věznic ve svém volném čase.

Aleš Tomčík
a **David Smetana**

Odhalení pamětní desky v Berouně

Dne 27. června Církev československá husitská společně s Českobratrskou církví evangelickou uskutečnila v Berouně ojedinělé ekumenické setkání, při kterém byla slavnostně odhalena společná pamětní deska farářům Církve československé husitské Ladislavu Královi a Českobratrské církve evangelické Jaromíru Klimeckému.

Slavnostního odhalení skleněné desky na evangelické modlitebně v Berouně se ujala dcera Ladislava Krále Marta Kadečková a vnuk Jaromír Klimecký, který je již třetí generací Jaromírů v rodině Klimeckých. Přítomni byli i další členové obou farářských rodin z celých Čech, věřící obou církví z Berouna, Rokycan, Příbrami, Prahy či z Rudné. Slavnostním shromážděním provázela iniciátor myšlenky odhalení ekumenické pamětní desky, evangelický farář Mikuláš Vymětal. Za naší cír-

kev modlitbu pronesl bratr patriarcha Tomáš Butta, za ČCE shromáždění oslovil zástupce pražského seniorátu Tomáš Fendrych. Biblickým slovem přispěl berounský farář Jaroslav Mencl, význam 27. června shromáždění připomněl bratr Martin Jindra (text níže), jenž přítomné rovněž pozval na vernisáž výstavy „Církev československá (husitská) v protinacistickém odboji“. Původních 15 panelů bylo pro tento den doplněno o tři nové, zachycující životní peripetie obou duchov-

ních. Již v prostorách modlitebny zazpíval pěvecký sbor Bonbon písně Karla Hašlera a divadelní skupina T.E.S.C.O. přiblížila účastníkům příhody a vzpomínky obou farářů, které na plátně doprovázely dobové fotografie. Na závěr proběhlo představení brožury přibližující osudy Jaromíra Klimeckého a Ladislava Krále, jejímiž autory jsou Mikuláš Vymětal a Martin Jindra. Rozloučili jsme se písní „Radujme se vždy společně“ a Áronským pozhánáním. Děkujeme všem, kteří našli chuť přispět radou, skutkem či s námi přijeli do Berouna vytvořit živé společenství s Kristem.

Martin Jindra
a **Mikuláš Vymětal**
Pokračování na str. 3

Kázání v Betlémské kapli

Dokončení ze str. 1

špatně. Jako bychom je neslyšeli. Když jsme v posledních týdnech putovali po Evropě – Ukrajině, Itálii a Francii a vzpomínali na československé legie a bojovníky druhé světové války, viděli jsme, jak jsou jiné národy hrdé na čest svých předků, na to, že bojovali za svobodu, ale ne svobodu povrchní, ale za svobodu vnitřní, za svobodu vztahu k Bohu. Nám se to zatím v českých zemích moc nedaří – ve slovenských zemích se to daří trochu lépe. A tak ono vysvědčení musíme vystavovat nejprve sami sobě. Jak?

První příklad, jak vystavit hodnocení sami sobě, jsme slyšeli při dnešním čtení z Jeremjáše proroka (Jer 1,4-9). Jeremjáš žije jako každý druhý a jako velmi mladý je povolán. Jeremjáš však nechce nejprve splnit Boží vůli. Zdráhá se (parafrázují): „Co budu muset říkat králi? Jak to nahoře u vládců tohoto světa fouká, když jim

nebudu říkat to, co chtějí slyšet, jak silný je tam vítr, a kolikrát do člověka může uhodit blesk (zuřivost vládce), a já nechci být vidět.“ Ale co se stane s Jeremjášem? Nakonec poslechne, a jde, vystaví vysvědčení sám sobě. Lid Starého zákona neví ještě v hrůzách. Z pohledu mnohých jiných národů žije prakticky v „blahobytu“, částečně i v bezpečí a do toho přichází prorok, tehdy jako dnes, a upozorňuje, kárá a říká: Lidé, zas tak dobré to s námi není, my jsme ztratili smysl života, my jsme ztratili to podstatné. Ztratili jsme odpověď na otázku, proč jsme tady na této zemi.

S Jeremjášem to nakonec dopadne nedobře. Vystoupí za Jošijáše, působí za Joachaza, Jojakíma, Jojakína a nakonec Sidkijáše. Jak rychle se mění tehdy i dnes vládcové této země. Jeremjáš s vyřčeným Božím slovem a Boží vůlí zůstává. My zde zůstáváme, abychom naplňovali Boží vůli, ale možnost mají i ti ostatní, ať už ti,

kteří nás vedou nebo ti, kteří jsou vedeni, každý má možnost žít s Bohem a najít to, řečeno s Komenickým, jedno podstatné - nezbytné. Šanci dostane Jošijáš. On sám se snaží napravit, slyšet Boží vůli, i on se snaží napravit vyvolený lid. Nakonec však na Hospodinovu vůli nereaguje, selže. Na čem záleží v životě člověka nejvíce? Vracím se k tomu prvnímu, co jsem řekl, záleží na jednom každém z nás, jak budeme poctivě sloužit a zvěstovat Boží slovo. Co si tedy máme vzít z dnešního prvního čtení od Jeremjáše? Poslouchat Boží slovo, slyšet to podstatné! Neposlouchat rady světa – zleva, zprava - každý nám rád radí, jak máme žít. Radit, to také v Čechách hodně umíme. My se ale nejprve musíme ptát směrem nahoru, a až potom můžeme poslouchat rady ostatních. Musíme vědět, co po nás chce Bůh.

Co nám sděluje dnešní druhý text 1. listu Petrova (1P 4,12-19)? Sděluje nám, že to tak růžové při zvěstování dobra nebude. Ono zvěstování Božího slova neznamená vítězství v lidském slova smyslu. Dokonce za to dobro, které neseme druhým, budeme stavěni před soud a budeme trestáni od vládců tohoto světa. Mnoho lidí se v životě zastaví a řekne si: „Já ze sebe nebudu dělat žádného hlupáka, já se neobětují pro druhého, nic mi to nedá, já přece můžu v klidu dožít, tak nějak to zvládnout a nakonec v klidu umřu.“ Ale Kristus nám prostřednictvím apoštola Petra říká, že to je ta jednoduchá cesta. My jsme se vydali

na cestu těžší, a jak je to těžké v těch našich Čechách - zvěstovat Boží slovo - to my křesťané dobře víme. Smířil by se s tím stavem Hus? Mistr Jan dokázal oslovit celou společnost. Co by nám řekl, aby zapálil těch 9 milionů hledajících Čechů, Moravanů a Slezanů, co by řekl, aby oslovil všechny lidi bez omezení, všech zbylých 6 miliard lidí na tomto světě, kteří dosud Krista nepoznali? Ježíš se neomezil jenom na „vyvolené Boží“, přišel pro všechny, pro celý svět. Přináší spásu pro všechny, ať jsou ze severu, z jihu, z východu či ze západu. Možná jsme se příliš sami uzavřeli a nejsme schopni hlásat Boží slovo tak, jak máme, ano, i s tím rizikem, že nás čeká to, že budeme stavěni před pány tohoto světa a pronásledováni pro víru v Krista.

Evangelium podle Lukáše, dnešní třetí čtení (L 21,12-15), nám odpovídá na naše otázky. Jaký bude náš konec, když budeme hlásat evangelium lásky, když budeme hlásat Krista všem lidem na tomto světě bez výjimky? Když se nám opravdu podaří, aby člověk byl druhému člověkem, a ne psem, tak jsme naplnili svůj život a v té chvíli si nemáme připravovat svou obhajabu před mocnými tohoto světa, nemáme se připravovat na nic, na to, co budeme říkat, co budeme dělat, ono to přijde shůry! Já vám mohu říci, že mám zde v ruce osm stran svého kázání, a že když jsem si ho četl, myslel jsem si: „Musím to přečíst, musí zde zaznít všechno to, co jsem si připravil, nesmím zapome-

nout na současné bratry legionáře, bratry sokoly v čase konání jejich sletu pozdravit: NAZDAR, a především nezapomenout na Boží slovo, a to tak, aby žádné slovo nezapadlo, aby to bylo tak, jak to má být, aby Hus nepřišel a neztrhl mi mikrofon a neřekl, tak tady ne, tady taková slova nemají znít.“ Když jsem si kázání několikrát četl, tak jsem cítil, jak papír vytváří vlastně bariéru. Jako když člověk něco dobrého poznal, jako rodič, který chce dát svému dítěti to nejlepší, co se naučil od svých rodičů, nevezme nějaký papírový manuál a nečte: Moje milá dceruško, můj milý chlapečku, stoupni si teď tam a udělej to a to. Ale musí to jít ze srdce tak, jak to přijal on sám, ne přes psaný text!

A tak co nám tedy všichni svědkové Páně sdělují? Abychom se nebáli zvěstovat, abychom se také nebáli ani zemřít. A to je strašně těžké, protože určitě každý z nás už někoho na tomto světě ztratil, ale svědkové Páně nám sdělují, že smrt není konec. Smrt je začátek věčného života. Tak všem v Evropě, ale i na celém světě, všem lidem, kterým jde víc o druhé nebo alespoň stejně tak o druhé jako o sebe, přejí, aby poznali to nejdražší, co my už máme, aby poznali víru v Ježíše Krista, aby poznali našeho Otce i Ducha svatého. Amen.

David Tonzar

Upravený přepis kázání, které pražský biskup ČCŠH pronesl v Betlémské kapli v Praze 6. července 2018.

KAREL TOMAN

ČERVENEC

Svatý stín strážný bdí nám nad domovem,
hlas jeho slyšet v tichu: Pamatuj!
A v šumu listů, v chladné písni vod
hlas jeho slyšíš, slyšíš doprovod:
Pamatuj!

Ne záře hranice, jen víra, zápal tvůj,
čin s mužným slovem
ať provází tě po Čechách.
Ne bengál vylhaný, jen tichý stálý plamen
ať hoří v duších.

Svatý stín strážný bdí nám nad Čechami
a děti v kolébkách
nám posvěcuje vzdušným pocetem.

Měsíce (1918)

Z kazatelského plánu

9. neděle po svatém Duchu

Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmí se mé pře svou bohatýrskou silou. Slyš moji modlitbu, Bože, naslouchej slovům mých úst. (Žalm 54,3-4)

První čtení: Jeremjáš 23,1-6

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III):

2. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, pastýři svého lidu, děkujeme ti, že nás ochraňuješ a živiš. Prosíme tě, každého z nás uzdrav a učíš plně člověkem, ztělesňujícím spravedlnost a pokoj tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2,11-22

Evangelium: Marek 6,30-34.53-56

Verše k obětování: Žalm 8,2

Verše k požehnání: Jan 10,27-28a

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žeš nás posílil přijímáním svatých darů chleba a kalicha. Dej, aby celý náš život byl duchovním bohoslužbou a neustálou obětí chvály tobě příjemnou a milou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 105, 113, 129, 160, 169, 290

Nad Písmem

Patříme k Boží rodině

„Kralovat bude jako král a nazvou ho tímto jménem: Hospodin – naše spravedlnost“. Nádherná a povzbuzující slova proroka Jeremjáše. Nahánějí sice také strach z velikosti Boží, ale zároveň jsou nesmírně uklidňující, neboť víme, že Hospodin je naše spravedlnost. Z listu Efezským křesťanům na nás dýchá zase jistota toho, že všichni, ať židé či pohané, patříme k Boží rodině. A nikdo není víc nebo méně. Apoštol píše: (Kristus) „Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů a z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho člověka – a tak nastolil mír. Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmířil jejich nepřátelství.“ Obě myšlenky pak vrcholí v textu Markova evangelia, ve kterém je patrná nesmírná Ježíšova láska k lidem, k apoštolům zvláště. Pán Ježíš vnímá, co všechno jeho učedníci činili a učili a ví, že si potřebují odpočinout a nabrat sílu. Zve je tedy stranou na pusté místo.

Po přečtení dnešního evangelia jsem měla silný pocit, že apoštolové pracovali příliš mnoho; zřejmě moc často neodpočívali. Nemůžeme se divit, vždyť pracovali podle vzoru svého učitele a ten byl stále ve vysokém stupni pracovního nasazení. Přesto je velice milé číst, že své žáky odvádí na pusté místo stranou, aby si odpočinuli. Není to snad pokyn i pro nás, abychom nabrali síly a zvážili své možnosti? Ano, máte pravdu, není nás mnoho na vinici Páně. Chápu i povzdech: „Kdo to za nás udělá?“

Na druhé straně - učedníků bylo jen dvanáct. Myslíte, že věděli o pocitech syndromu vyhoření? Domnívám se, že ne. Věděli, že patří k Boží rodině, že mají právo Božího lidu. Možná se právě ptáte, co je tím právem lidu Božího? Jsou to naše výsady nazývat Boha svým Otcem a jeho Syna naším Pánem. Je to výsada o cokoliv ho prosit ve jménu jeho Syna, Ježíše Krista. Je to výsada nechat se vést Ježíšem jako svým pastýřem. Je to výsada moci se učit mnohým věcem podle Ježíšova života. Je to snad i výsada moci „... se dotknout jeho roucha“, jak čteme v dnešním evangeliu? Není to potřeba, neboť on, Pán Ježíš sám se dotýká nás, aby uzdravoval. Naši největší výsadou, milé sestry a bratři, je, že jej smíme přijímat ve svátosti, a tak se s ním sjednocovat v lásce a důvěře. Je právě období léta, prázdnin a dovolených. Čas plný slunce a odpočinku. Nebojme se i my odpočívat. Vždyť tento den nám dal náš Pán. A úkoly, které jsme si naplánovali, že musíme splnit zrovna dnes, možná

Mk 6,30-34.53-56

nejsou v Božím plánu. Třeba máme právě pro tento den uslyšet Ježíšova slova, která nám říkají: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“ Vždyť každý den má své starosti a úkoly a víc jich na ten den nedostáváme. A také si, prosím, sestry a bratři, všimněte vykřičníku za slovem „odpočiňte si!“ Není tam jen tak. Je to upozornění a varování, že ne všechno, co se přehání, musí dopadnout dobře. Vždyť v důvěře si můžeme opakovat slova proroka Jeremjáše: „Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se; je výrok Hospodinův.“

A tak vám přeji, bratři a sestry, ať zůstáváte v lásce u nohou našeho pastýře, Ježíše Krista. Neboť on jediný nás může naplnit pokojem a láskou věčného života. On jediný se nás může dotknout a budeme uzdraveni od věčného spěchu, malé víry a nejistot. Vždyť patříme k Boží rodině a Hospodin je naše spravedlnost. Amen.

Ivana Krejčí

Svatý Bože, prosíme tě, dej,
ať se dokážeme radovat z každého dne, do kterého se probudíme.
Dej, ať rozlišujeme správně čas,
který nám dáváš pro práci a pro odpočinek.
Dej, ať dokážeme brát z tvé ruky plnost důvěry a lásky,
abychom ji mohli rozdávat potřebným.
Děkujeme ti, že můžeme patřit k Boží rodině
a vyznávat: Hospodin je naše spravedlnost. Amen

Výběrové řízení

Brněnská diecéze Církve československé husitské se sídlem Joštova 7, Brno vypisuje výběrové řízení na pozici

ŘEDITEL ÚŘADU DIECÉZNÍ RADY

Požadavky:

- pracovní poměr: 0,5 - 1,0 úvazku
- vysokoškolské vzdělání, nejlépe ekonomického nebo právního směru nebo 10 let praxe v manažerské pozici
- odpovídající praxe v oboru
- občanská a mravní bezúhonnost doložená výpisem z rejstříku trestů

Platové podmínky na vyžádání na adrese Brněnské diecéze ČČSH, Joštova 7, 602 00 Brno. Životopis a motivační dopis zasílejte na adresu Brněnské diecéze ČČSH, Joštova 7, 602 00 Brno nebo e-mailem: dieceze@ccshbrno.cz do 20. 8. 2018. tel.: 532 162 111

Stalo se před 100 lety 7. 7. 1918

V letošním roce vzpomínáme na události, jež jsou spjaté se vznikem samostatného státu Čechů a Slováků. I na to, co 28. října předcházelo. Již čtvrtý rok trvala hrůzná 1. světová válka, která přinášela velkou zkázu, tisíce vojáků stále umíraly na frontách, v zemi byl nedostatek potravin, na mnoha místech docházelo k hladovým bouřím a k četným vzpourám, jež měly sociální a politický rozměr. Ale můžeme si připomenout jednu mimořádnou vzpuru, a to náboženskou. Stalo se tak v neděli 7. července 1918 v děkanském chrámu Narození P. Marie ve Vodňanech, kde místní vlastenecký kaplan a příznivec reformního hnutí Florián Fencl (nar. 1879 v Adamově u Českých Budějovic - zemř. 1951 ve Vodňanech) sloužil mši za svobodu národa československého za varhanního doprovodu Josefa Františka Píchy (nar. 1889 v Husinci - zemř. 1977 v Praze).

Fencl ve své všestranné práci na poli kultury a vzdělání rozvíjel odkaz velké řady osobností národního obrození. Psal vlastenecké básně, ve Vodňanech, kam přišel v r. 1904, založil Okrašlovací a Dobročinný spolek, byl skvělým, proto i oblíbeným, kazatelem.

Pícha - skromný, nadaný hudebník s absolutním sluchem po studiích na učitelském ústavu v Českých Budějovicích a studiu varhanní hry u Bohuslava Jeremiáše nachází uplatnění ve Vodňanech jako ředitel hudební školy a regenschori v děkanském chrámu Narození P. Marie. Navázal s Fenclm přátelství. Dlouho se spolu připravovali na mimořádnou slavnostní červencovou mši, která datací - 7. červenec - byla také skrytou připomínkou památky kostnického mučedníka M. Jana Husa. Florián Fencl přeložil některé části mše z římského misálu z latiny do češtiny, které Pícha zhudebnil.

Mše byla sloužena za velké účasti lidu a kromě užití mateřského jazyka v liturgii a ohnivého kázání kaplana Fencla, který volal po svobodě a národní svěbytnosti českého národa, překvapil vřazený zpěv husitského Otčenáše dle znění Jistebnického kancionálu (1420). Po skončení mši lid spontánně začal zpívat hymnickou píseň Hej, Slované, kterou v r. 1834 napsal v Praze slovenský evangelický farář Samuel Tomášik (1813 - 1887). Bohoslužba vyvolala velký ohlas, ale pro její aktéry nastalo období vyšetřování ze strany nadřazených politických i náboženských představitelů, hrozilo jim suspendování.

Ale Fencl s Píchou se nenechali odradit, neboť další mši v chrámu Narození P. Marie ve Vodňanech za svobodu národa československého připravili na 28. září - svátek patrona české země, sv. Václava. Opět byla část liturgie sloužena v češtině, zazněl husitský Otčenáš a v závěru lid za Píchova varhanního doprovodu kromě Svatováclavského chorálu zpíval píseň Kde domov můj - pro hru Fidlovačka - premiéra 21. 12. 1834 - ji napsal Josef Kajetán Tyl (1808 - 1856) a zhudebnil ji František Škroup (1801 - 1862), po vzniku Republiky československé se stala první částí státní hymny. Obě bohoslužby se staly vpravdě národními manifestacemi. Tužba po svobodě a samostatnosti národa se naplnila 28. října.

Pak nadále Pícha s Fenclm spolupracovali, oba se zajímali o činnost organizace reformních duchovních. Na počátku nového roku 1920 - několik málo dní před památným 8. lednem - navštívil Vodňany Dr. Karel Farský, aby tam pronesl veřejnou přednášku o reformních snahách. Na nádraží Farského uvítali Pícha s Fenclm. Ale jejich cesty se pak rozešly. Pícha byl doslova oslněn charismatickým zjevem a proslavem Karla Farského, a proto se dal po 8. lednu ihned do služby nové, národní církve jako vynikající hudebník a stal se spolupracovníkem Farského, podílel se na mnohostranné tvorbě pro Církev československou. Jednak harmonizoval varhanní doprovod Farského Zpěvníku (1. vyd. 1922), jednak skvěle zhudebnil Liturgii (mši pro ČČS) Dr. Karla Farského (vydáno poprvé v r. 1923 ve 3. vydání Zpěvníku jako návrh, Liturgie byla oficiálně schválena 1. sněmem církve v r. 1924). Je autorem velké řady dalších bohoslužebných zpěvů. A Florián Fencl snad z možných obav z nejistot zůstal ve službách jako kněz Římskokatolické církve až do své smrti ve Vodňanech. Oba aktéři vodňanských bohoslužeb za svobodu a národní svěbytnost československého národa projevili před 100 lety velkou odvahu, ba statečnost, dodali vodňanským velkou naději, že opravdu „vláda věcí tvých se k tobě navrátí, ó, lide český.“

Zdeněk Kovalčík

Odhalení pamětní desky v Berouně

Pokračování ze str. 1

Farář Církve československé husitské Ladislav Král (1902–1970) byl řadu let z politických důvodů vězněn nacistickým i komunistickým režimem. Obě zatčení prožil jako farář v Berouně. Zde byl nejprve v září 1943 zatčen gestapem a po únoru 1948 si pro něj přijela i Státní bezpečnost. Po prvním zatčení v době nacistické okupace prošel terezínskou Malou pevností a koncentračním táborem v Dachau, odkud byl propuštěn v červenci 1944. Farářskou službu v Berouně mohl opět začít vykonávat až po osvobození Československa. Po pěti letech byl v květnu 1950 z politických důvodů zatčen znovu a posléze odsouzen k 14 letům těžkého žaláře. I přes špatný zdravotní stav – jeho rodině se z paměti nikdy nevymaže okamžik, kdy byl při jedné z návštěv po prodělané mozkové mrtvici přinesen nemluvicí a částečně ochrnutý na nosítkách – se Ladislav Král dočkal podmínečného propuštění až 4. září 1957. Nadále však byl v rámci kategorie tzv. bývalých lidí sledován Státní bezpečností. Kněžská služba mu byla zapovězena, uplatnění našel pouze v dělnických povoláních. Ladislav Král zemřel v necelých 68 letech 30. července 1970. Pro své postoje prožil značnou část svého života ve vězení nebo pod dohledem represivních orgánů totalitní moci.

Rovněž farář **Českobratrské církve evangelické Jaromír Klimecký (1911–1979)** se v několika odbojových skupinách na Berounsku a Rokycansku zapojil do protihitlerovské rezistence. Po opakovaných výsleších na gestapu byl raději na konci roku 1940 přeložen z Berouna do Rokycan. Tam pokračoval v pomoci politickým vězňům a jejich rodinám, z kazatelny povzbuzoval věřící. Mezi jeho blízké spolupracovníky patřil diákon Josef Slabý, který byl za protinacistickou činnost v Drážďanech popraven. Odcházel se slovy: „Umírám se vzpomínkou na vás doma, se slovem Božím na rtech, v důvěře, že přijdu k Němu. Snažil jsem se být věrný sluha Boží i dobrý člověk.“

Vlož na Hospodina břímě své a on ti pomůže

Pěkný den, milí přátelé, bratři a sestry,

na úvod bych chtěl připomenout, že právě dne 27. června si po celé České republice připomínáme smutné výročí popravu Milady Horákové, která se pro svoji mimořádnou odvahu stala symbolem odporu proti totalitní moci a nacistické a komunistické zvlí. Každý, kdo se ponoří do dopisů, které v posledních dnech života napsala z vězení svým nejbližším a přátelům, je konfrontován s jejich vnitřním pokojem a neotřesitelnou vírou. Milada Horáková dotýkající se smrti, sejala ruce k modlitbě a pokorně vešla do ticha.

Oba totalitní režimy 20. století zachytávaly v Československu do svých chapadel v prvním sledu především osobnosti vnitřně svobodné a pevné s ukotveným demokratickým názorem a neotupeným svědomím. Mezi takové patřili i berounští faráři Ladislav Král a Jaromír Klimecký.

Komunistický režim se systematicky snažil o potlačení jakékoli památky na tzv. nepohodlné hrdiny, ať už to byli například parašutisté vyslaní z Velké Británie a jejich spolupracovníci nebo kněží, kteří se rovněž zapojili do protinacistického odboje. Jak víme, komunistický režim rodinám popravených politických vězňů záměrně odmítal vydávat ostatky jejich blízkých. Chtěl tak nejen zamezit mučednictví jako nejvyššímu stupni svědectví, ale současně nastartovat proces zapomenutí. A proto jsme se tady dnes sešli, abychom nezapomněli na dva statečné duchovní, kteří nezůstali lhostejní vůči zlu šířícímu se ve společnosti, a abychom se ve zdravém slova smyslu napojili na jejich veskrze Kristovské uvažování a počinání.

Oživlá paměť nás vrací k podstatným věcem, které se nám často překrývají běžnými starostmi, a tak nám pomáhá orientovat se v přítomnosti. A tak nám všem, milí přátelé, přeji, abychom měli odvahu k mluvení i naslouchání. A snad nám i připravená výstava připomene, že lhostejnosti a lhostejným vačci tyranů za to,

že se drží. Právě těmito slovy posiloval věřící československý farář Jaroslav Bendl po atentátu na R. Heydricha ze sázavské kazatelny. Svá slova po Husově vzoru dosvědčil životní obětí, když byl v pouhých 30 letech zavražděn v Osvětimi-Březince.

Někdy dnes mezi námi křesťany postrádám určitou odevzdanost do rukou Hospodinových. Jak je psáno v 1. listu Petrových: „Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“

Za všední realitu do jakési Boží odevzdanosti pronikl během nacistického věznění sekretář Akademické YMCA Jaroslav Šimsa, a tak mi dovoluňte na závěr zmínit část jedné z jeho modliteb: „Pane Bože, Otče náš nebeský, postavil jsi mě do těchto těžkých poměrů a chceš, abych všechny nesnáze překonal a věřil v Tvou spravedlnost až do konce. Děkuji Ti za tuto zkoušku a za to, že teprve zde jsem si plně uvědomil, že nic nemůže mne odtrhnout od Tvé lásky. Ani hloubka moří, ani výška hor, ani smrt, ani zloba lidí, ani žalární mříže a sítě. Zajeň, Pane, ode mne jakýkoli strach, upevni mou víru, dej mi sílu k věrnosti a bdělosti...“

Martin Jindra

Z našich setkání

Jezuitští vzdělanci

V přednášce z cyklu Setkání 3. věku, nazvané Jezuitští vzdělanci a literatura barokní doby, se Scarlett Rauschgoldová zaměřila v úterý 26. 6. na členy Tovaryšstva Ježíšova, kteří ve své době významně ovlivnili vývoj v kultuře, vědních oborech, včetně věd přírodních, ale i historii, podíleli se na obnově českého jazyka a utváření národního sebevědomí. Na historickém pozadí přiblížila řadu osobností, některých dodnes velmi uznávaných a některých dodnes velmi zavrhaných. Její podrobná znalost příčin a souvislostí, motivací a dobového kontextu nám dala nahlédnout i do zákulisí vzniku fám a legend. Jezuité v obecných představách vystupují nečistě jako škůdci pokroku. Méně se už ví o tom, že bezplatně vzdělávali nadané venkovské studenty, že řada z nich dosáhla skvělých výsledků v oboru své působnosti. Například P. Martin Středa, P. Jiří Plachý, P. Bedřich Bridel, historik a jazykovědec P. Bohuslav Balbín, P. Jan Kořínek, Josef Dobrovský, historik František Jan

Pelcl, ornitolog Jan Viktorín, matematik Jakub Kresa, kartograf P. Samuel Fritz. Vlastenecky založeným, osvíceným jezuitům připadá klíčový podíl na záchraně českého jazyka.

Přednášku Scarlett Rauschgoldové na faře v Karlíně připravil literární dramatický klub Dialog na cestě vedený Olgou Nytrovou.

Zuzana Havelková

Zprávy

PRAŽSKÝ KLUB SPISOVATELŮ

Pražský klub spisovatelů, Dialog na cestě a NO ČČSH
Praha 8 – Karlín vás srdečně zvou na

Kabaret Ogden Nash

V úterý 18. 9. 2018 v 18:30 hodin
Praha 8, Karlín, Vítkova 13, zasedací místnost NO ČČSH

Dvojjazyčný Kabaret Ogden Nash je inspirován dílem nejlepšího amerického autora groteskní poezie Ogdena Nasha. Vybrané Nashovy verše přeložil do češtiny Jiří Weinberger, písně zhudebnili Hana Tonzarová, Marie Sommerová, Kurt Weill a Miloš Kysilka. V živém večeru uvidíte Hanu Tonzarovou (zpěv a recitace), Miloše Kysilku (klavír, zpěv a recitace) a Jiřího Weinbergera (zpěv a recitace).

www.dialognaceste.cz
www.ccsch.cz
www.husiti.cz
www.obecspisovatelu.blog.cz

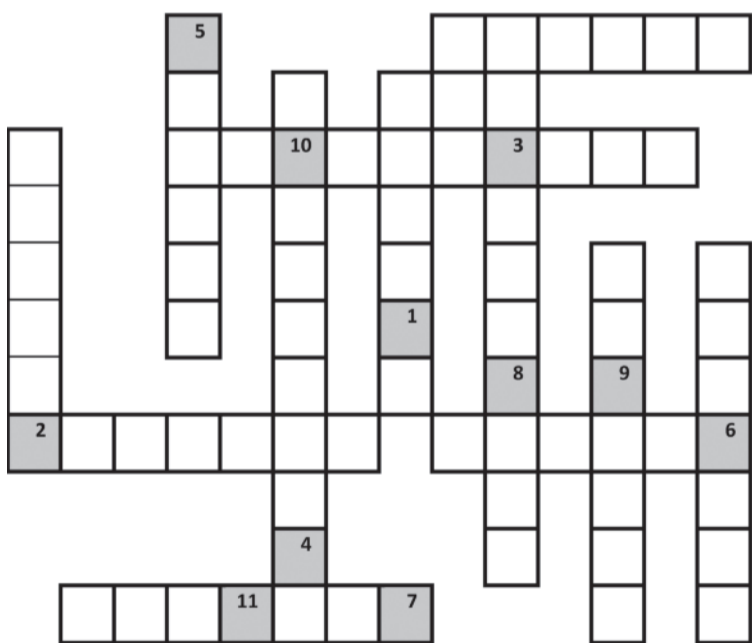
copyright Polišovská!

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíšovo působení

Pán Ježíš ani jeho učedníci neměli vůbec snadný život. Kamkoliv přišli, obklopovaly je zástupy lidí, Ježíš téměř bez oddechu učil a uzdravoval, často neměli čas se ani najíst. Vyplněte slova podle počtu jejich písmen (zleva doprava, shora dolů).

10 písmen: apoštolové, odpočinout, uzdravovat

7 písmen: nosítka, přinést, pustina, spatřit

6 písmen: najíst, pastýř, poznat, služba, zástup

(Řešení z čísla 27: učedníci.)

Jana Krajččířiková

Změna programu vyhrazena.

Z ekumeny

Inzerát

Náboženská obec Praha 10 – Vinohrady odkoupí starší židle zn. Tonet. Případné nabídky posílejte na adresu majer@hs-vinohrady.cz. **DM**

Ubytování na bohoslovecké koleji v Praze

Studuješ teologii nebo budeš teologii studovat? Studuješ nebo se chystáš studovat některý z oborů teologických fakult? Pak je pro tebe třeba zajímavá možnost ubytování v prostorách Bohoslovecké koleje Dr. K. Farského v Roháčově ulici na pražském Žižkově. Přednost mají studenti HTF a studenti teologických oborů, ale při volných místech je možné získat ubytování i pro studenty jiných teologických fakult. Odlišná vyznání nejsou problémem. Kolej je klidným místem, které dává prostor pro rozmanitou spiritualitu. Ubytování je se společnou kuchyní a malou kaplí. Kolej je snadno dostupná veřejnou dopravou. Chcete získat více informací? Obrát' se na paní Kláru Echtnerovou. e-mail: ubytovani.rohacova@email.cz, tel. 604 224 832 **red**

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

pondělí 23. 7. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 24. 7. 2018, 17.00
František Šťastný – varhany
Miroslav Laštovka – trubka
J. S. BACH, J. PACHELBEL, D. BUXTEHUDE, C. FRANCK

středa 25. 7. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Ilona Slavíková – mezzosopran
J. S. BACH, C. FRANCK, G. BIZET, A. DVOŘÁK

středa 25. 7. 2018, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

čtvrtek 26. 7. 2018, 17.00
Josef Popelka – varhany
Miroslav Lopuchovský – flétna
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, Ph. TELEMANN, M. MARAIS

pátek 27. 7. 2018, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 27. 7. 2018, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlha – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 28. 7. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 28. 7. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

neděle 29. 7. 2018, 17.00
Marie Šestáková – varhany
Zuzana Kopřivová – soprán
J. S. BACH, VIVALDI, W. A. MOZART, G. CACCINI, C. FRANCK

neděle 29. 7. 2018, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI,

IZRAELSKÉ AEROLINIE NEBUDOU PŘESAZOVAT ŽENY KVŮLI ULTRAORTODOXNÍM MUŽŮM. TI SE BOUŘÍ

Na palubě letadel společnosti El Al po léta platila praxe, že žena byla požádána o změnu místa, pokud o to její souseď z židovské ultraortodoxní komunity požádala. A to i poté, co to soud jako diskriminaci minulý rok zakázal. Ultraortodoxní židé totiž tvoří podstatnou část klientely těchto aerolinek. Nyní však vedení společnosti ustoupilo reprezentantu další vlivné skupiny pasažérů – zástupcům velkých firem. Barak Eilam, výkonný ředitel firmy NICE, jedné z největších technologických společností v Izraeli, sdělil, že jeho zaměstnanci nebudou letadly těchto aerolinek létat, dokud se praxe nezmění: „Neobchodujeme se společnostmi, které diskriminují na základě rasy, pohlaví nebo náboženství,“ napsal Eilam na síti LinkedIn poté, co byl minulý týden jeden let z New Yorku kvůli přesazování pasažérů zpožděn o 75 minut. Vedení El Al nyní (25. 6.) zareagovalo příslibem, že k podobné situaci už nedojde a že „ti pasažéři, kteří odmítnou sedět vedle jiných, budou okamžitě vykázáni z letadla“.

Vyjádření potěšilo izraelské feministky a lidskoprávní aktivisty, kteří na praxi, kterou považují za diskriminační, již dlouho poukazovali. Ani charedim se ovšem nehodlají vzdát. Poslanec za ultraortodoxní koalici Sjednocený judaismus Tóry (Jahadut ha-Tora ha-Me'uchedet) Jisrael Eichler nové opatření označil za „antisemitskou zlomyslnost“, jelikož ženy nebyly při přesazování nijak ponižovány a neutrpěly žádnou újmu. Vždy podle něj byly zdvořile požádány a nejednalo se proti jejich vůli. Navíc i v jiných letadlech podle něj dochází k situacím, kdy je potřeba z nějakých důvodů pasažéry přesadit, a to nejen kvůli charedim. Pokud nebude El Al nadále vyhovovat žádosti ultraortodoxních pasažérů (mužů, ale i žen, které nebudou chtít sedět vedle cizích mužů), budou charedim leteckou společnost bojkotovat. „Teror proti teroru,“ prohlásil poslanec.

Většina ortodoxních a někteří ultraortodoxní rabíni mužům dovolují, aby seděli vedle žen (a naopak), když nemají na výběr, mnozí však vyžadují, aby charedim do kontaktu s opačným pohlavím nepřišli. Někteří proto dokonce do letadla nastupují s klapkami na očích, píše se ve zprávě Religion News Server.

Dle info.dingir.cz, autor Miloš Mrázek

EVROPSKÝ PILÍŘ SOCIÁLNÍCH PRÁV: ZA HRANICE POLITIKY A EKONOMIKY

Tisková zpráva, 27. června 2018

Evropský parlament sezval představitele náboženských komunit k dialogu nad zavedením evropského pilíře sociálních práv, „souboru 20 principů a práv, jež podpoří obnovu pracovních trhů a systémů sociálního zabezpečení napříč EU“. Překážky v oblasti ekonomiky a politiky poškozují kvalitu života mnohých Evropanů. Riziko nezaměstnanosti a chudoby zůstává vysoké, mnozí čelí nejisté a nestabilní situaci v práci, na vzestupu jsou neplacené a špatně placené pracovní sítě a Evropa nedosahuje mnohých cílů vytyčených ve Strategii Evropa 2020.

Mairead McGuinnessová, první místopředsdkyně Evropského parlamentu, vyzdvihla mimořádnou důležitost role, jakou při reagování na tyto výzvy v otázce ochrany lidské důstojnosti a v přispívání do veřejných politických debat hrají církve a další náboženské komunity. „Jste přítomni v každém městě i vesnici napříč všemi 28 členskými státy.“

Příspěvky k diskusnímu semináři vyzdvihly důležitost sociální dimenze pro budoucnost Evropy. Luca Jahier, předseda Evropského ekonomického a sociálního výboru, poukázal na to, že celá třetina toho, co obsahují Evropské úmluvy, se přímo zabývá sociálními otázkami. Jiní, včetně komisařky Birgitte Brekke-Clifton (Armáda Spásy) vyzvali EU k zajištění finančních zdrojů pro realizaci sociálního pilíře a k uvedení jeho analýzy do souladu s mezinárodními cíli trvalé udržitelného rozvoje. Rovněž Pilíř kritizovala za to, že se vůbec nezmiňuje o neregistrovaných migrantech a žadatelích o azyl.

Metropolita Ignatios z Demetrie a Almyru (Řecká církev) přednesl teologickou úvahu o potřebě důstojných pracovních a životních podmínek pro všechny. Zdůraznil, že se jedná spíše o problém kolektivní, než individuální. „Bojovat o svůj denní chléb, to je praktický problém. Vybojovat denní chléb pro svého bližního – to je problém spirituální.“

Rev. Daniel Topalski z bulharské Spojené metodistické církve upozornil na to, že církve přispívají k budování angažovaných a inkluzivních společenství prostřednictvím své diakonické práce a že sociální pilíř je součástí duše Evropy spolu s hodnotami jako mír, solidarita a rovnost. „Evropský pilíř je třeba vnímat jako začátek, nikoli konec,“ zmínila Heather Royová, generální sekretářka Evropské diakonie. „Je zde mnoho věcí, které se stále potřebují rozvíjet, zvláště pak na národní úrovni, protože právě zde úspěch zaznamenáme. Musíme se bránit proti jakémukoliv otupování Pilíře, zvláště s výhledem na změny v Evropském parlamentu po volbách v příštím roce.“

Evropský pilíř sociálních práv společně vyhlásili a podepsali – Evropská komise, Evropský parlament a Rada Gothenburgského sociálního summitu v listopadu 2017. Evropské instituce pořádají pravidelná setkání na vysoké úrovni a diskusní setkání s církve, nekonfesionálními a filosoficky zaměřenými organizacemi jako částečné naplnění článku 17 Úmluvy o fungování EU.

Zdroj: www.ceceurope.org, příprava Kateřina Vítková

